

[Jørgen Frederiksen.]

nemlig ansvaret over for de folk i det lokale distrikt, der har valgt de respektive repræsentanter. Lokalrådene i dag er jo højst tilfældigt sammensat.

Man kan så godt undre sig lidt over, at da vi for få dage siden havde lovforslaget om hovedstadsrådet til behandling her i salen, gav næsten samtlige partier principielt udtryk for, at man gik ind for direkte valg til hovedstadsrådet, men her gælder altså nogle andre principper, end tilfældet var forleden.

Så må jeg endelig til hr. Svend Erik Hovmand sige – og det kan vi vel diskutere, når forslaget til sin tid fremsættes – at jeg tror, man skal være meget varsom med at drage forhastede konklusioner af en lav valgdeltagelse. Hr. Svend Erik Hovmand oplyste os og alt folket i radioen om, at venstre havde foretaget en række beregninger, der viste, at vi i København havde administrationslokaler spredt ud over hele byen, der sagtens kunne bruges som minirådshuse. Venstre og hr. Svend Erik Hovmand bør gøre sig nogle tanker om, hvad der egentlig er sket i de andre store byer.

Til hr. Svend Erik Hovmands oplysning kan jeg sige, at jeg har indhentet nogle oplysninger herom og kun kan pege på, at stemmeprocenterne i Odense, Esbjerg, Vejle, Randers, Århus og Ålborg ingenlunde, ingenlunde synes at være for høje, så også her burde venstre og det radikale venstre eventuelt tumle med tanker om opsplnitning.

Jeg synes absolut ikke, at stemmeprocenten i København var tilfredsstillende, men jeg kan til yderligere oplysning sige, at nedgangen i København var mindre end i en række af de byer, jeg her har nævnt. Jeg beder hr. Svend Erik Hovmand om at tage disse ting med i de overvejelser, man gør sig omkring dette forslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal indskrænke mig til et par enkelte bemærkninger. Først til indenrigsministeren, der mener at have opfattet det, jeg har sagt i retning af en opdeling af Københavns kommune, sådan, at vi ved blot at opdele kommunen i 6 enheder mener at have løst alle problemer. Det har vi ikke sagt; vi har tværtimod sagt, at der naturligvis er en række problemer ved en opdeling af Københavns kommune, men disse problemer mener vi kan og bør løses

på linje med den løsning, som fandt sted i forbindelse med kommunalreformen i det øvrige land.

Når indenrigsministeren siger, at princippet: én by, én kommune, bør følges også i København, vil jeg da gøre ministeren opmærksom på, at da man i forbindelse med kommunalreformen nåede Valby Bakke, gik man i en stor bue uden om København. Man fulgte netop ikke princippet om én by, én kommune, og gud ske tak og lov for det. Skulle man have fulgt dette princip, ville man jo have fået en gigantkommune af en størrelse, som ingen, tror jeg, heller ikke indenrigsministeren, kunne drømme om at forestille sig gennemført.

Lad mig så sige til hr. Jørgen Frederiksen, at modstanden mod bydelsråd fra venstres side ikke alene bunder i, at det er en nydannelse, som vi ikke har set andre steder. Den bunder også i en lang række andre argumenter, og jeg henviste i mit oprindelige indlæg her i dag bl. a. til de mange argumenter, som indenrigsministerens eget nærdemokratiudvalg er kommet med i sin nylig afgivne betænkning.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at når den ekspertgruppe, som ministeren har bedt om at vurdere disse problemer, advarer imod at gennemføre disse bydelsråd, undrer det mig såre, at socialdemokratiet og indenrigsministeren fortsat står fast på tanken om bydelsråd.

Tang Sørensen (FP):

Tror hr. Jørgen Frederiksen virkelig, at nærdemokratiet virker bedre i et bydelsråd, der er valgt ud fra nogle politiske standpunkter? Det er jo det, der bliver resultatet af disse bydelsråd. De vil komme til at virke som minibyråd. Det bliver et led, der bliver indskudt mellem borgerne og det egentlige byråd. Vi tror ikke på denne tanke. Derimod tror vi på, at lokalrådene vil virke nærdemokratisk. Alene ordet »lokalråd« taltaler. Det siger jo en del om, at det er et råd, der er nedsat, for at man skal forsøge at dyrke det nærdemokratiske. Jeg tror ikke på, at intentionerne bag nedsættelse af bydelsråd virker nær så tiltalende, nær så demokratiske.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg troede egentlig, hr. Svend Erik Hovmand havde været medlem af dette ting så længe, at han vidste, at fordi et udvalg, nedsat